

1. Χριστούγεννα του 1914

Ο Πρώτος Παγκόσμιος πόλεμος ήταν μόνο λίγων μηνών, όμως ήδη οι δύο πλευρές ήταν "καθλωμένες" σ' ένα τρομερό νέο σχέδιο πολέμου χαρακωμάτων. Και οι Βρετανοί και οι Γερμανοί είχαν μάθει να φτυαρίζουν λάκκους με μήκος μιλιών στην βραχώδη Γαλλική γεωργική γη, λάκκους απ' όπου οι άντρες χτυπούσαν ο ένας τον άλλον με οπλοπολυβόλα και με όλμους. Σ' αυτά τα λασπωμένα, γεμάτα ποντικούς χαρακώματα, οι βρετανοί στρατιώτες άνοιξαν ένα μουσκεμένο Χριστουγεννιάτικο χαιρετισμό από το Βασιλιά Γεώργιο ενώ λίγες γιάρδες πιο μακριά τα Γερμανικά στρατεύματα διάβαζαν ένα μήνυμα από τον Κάιζερ.

Ενώ οι άντρες που τουρτουρίζανε μέσα στις γραμμές των χαρακωμάτων σκεφτόντουσαν για τις οικογένειες τους στο σπίτι, ανάμεσά τους βρισκόταν μία ερημωμένη γη ουδέτερης ζώνης, μια ζώνη γεμάτη με κρατήρες και κομματιασμένα δέντρα όπου οτιδήποτε κινούνταν αμέσως το πυροβολούσαν. Τόσο στενή ήταν εκείνη η λωρίδα που οπιοτεδήποτε υπήρχε προσωρινός κατευασμός του βρυχηθμού των όπλων, κάθε πλευρά μπορούσε να ακούσει το κροτάλισμα της μαγειρικής δραστηριότητας από την άλλη.

Αργά την Παραμονή των Χριστουγέννων, με το χιονόνερο να οξύνεται και τη θερμοκρασία να πέφτει, ένας βρετανός στρατιώτης σε σκοπιά με την Πέμπτη Σκοτσέζικη Μεραρχία Πεζικού άκουσε ένα διαφορετικό ήχο να αναδύεται μέσα από την ουδέτερη ζώνη. Στα γερμανικά χαρακώματα ένας άντρας τραγουδούσε.

"StilleNacht, heiligenacht..." (Στίλλεναχτ = Αγια Νύχτα) (Η Αγια Νύχτα πρωτογράφηκε στα Γερμανικά)

Ήταν ο σκοπός που ο βρετανός στρατιώτης αναγνώριζε σαν την "Αγια Νύχτα". Ο σκοπός άρχισε να σιγοτραγουδά μαζί κι αυτός την ίδια μελωδία. Έπειτα, πιο δυνατά, τραγουδούσε και το τραγούδι με τα Αγγλικά λόγια, κάνοντας ένα παράξενο ντουέτο με τον εχθρό πίσω από τα συρματοπλέγματα.

"...heiligeNacht..."

"...holynight..."

Ένας δεύτερος βρετανός στρατιώτης ήρθε έρποντας στο φυλάκιο της σκοπιάς και ενώθηκε μαζί τους. Σε λίγο κι άλλοι και από τις δύο πλευρές πιάσανε το τραγούδι, ανακατεύοντας τις τραχιές φωνές τους κατά μήκος της καταρτυπημένης από βλήματα περιοχής. Οι Γερμανοί συνέχισαν μ' ένα δεύτερο Χριστουγεννιάτικο σκοπό, "O Tannenbaum" (το έλατο), και οι βρετανοί απάντησαν με το "GodrestyouMerryGentleman." Συνέχεια και χωρίς σταματημό εξακολουθούσε το αντιφωνικό τραγούδι. Ένας βρετανός στρατιώτης με κιάλια ανέφερε ότι οι Γερμανοί είχαν ανυψώσει ένα κουρελιασμένο έλατο με αναμμένα κεριά στα κλαδιά της κορυφής ενός οδοφράγματος με σακιά άμμου. Καθώς ξεπρόβαλλε η αυγή της Μέρας των Χριστουγέννων, πινακίδες εμφανίστηκαν και στις δύο μεριές, σε δύο γλώσσες: "Καλά Χριστούγεννα!"

Σπρωγμένοι από μία δύναμη πιο ισχυρή από το φόβο, ένας-ένας οι στρατιώτες άρχισαν να αφήνουν κάτω τα όπλα τους, έρποντας κάτω από τα συρματοπλέγματα και γύρω από τις τρύπες των όλμων μπαίνοντας μέσα στην ουδέτερη ζώνη. Στην αρχή ήταν μόνο λίγοι άντρες, κι έπειτα περισσότεροι και περισσότεροι, μέχρι που δεκάδες από τα βρετανικά και τα Γερμανικά στρατεύματα συναντήθηκαν μαζί στο πρώτο φως της Μέρας των Χριστουγέννων. Τα παιδιά έφερναν μαζί τους φωτογραφίες από τις μητέρες τους και τις γυναίκες τους, αντάλλαζαν δώρα από γλυκά και τσιγάρα. Κάποιος έβγαλε μία μπάλα ποδοσφαιρική και οι άντρες έπαιζαν πάνω σε λίγες γιάρδες ελεύθερου από κρατήρες εδάφους.

Έπειτα η Ανακωχή των Στρατιωτών τελείωσε.

Κοντά στη μέση του πρωινού της Μέρας των Χριστουγέννων, τρομοκρατημένοι αξιωματικοί είχαν διατάξει τους άντρες τους πίσω στα χαρακώματα, οι πυροβολισμοί είχαν ξαναρχίσει. Μέσα σε μερικές ώρες η Πέμπτη του Σκοτσέζικου Πεζικού εξέδωσε μία διαταγή

απαγορεύοντας κάθε παρόμοια επαφή: "Είμαστε εδώ για να πολεμήσουμε, όχι για συναδερφωθούμε." Οι στρατιώτες υπάκουσαν.

Όμως υπήρχε μία ανεξίτηλη ανάμνηση στο μυαλό τους σε κείνους που έζησαν για να αναπολήσουν εκείνα τα πρώτα Χριστούγεννα στο μέτωπο. Τη ανάμνηση των λίγων ωρών που ο Κύριός τους δεν ήταν ούτε ο Βασιλιάς της Αγγλίας , ούτε ο Κάιζερ της Γερμανίας, αλλά ο Πρίγκιπας της Ειρήνης - ο Ιησούς.

